ORDONANȚA TRIBUNALULUI (Camera a șasea)

3 septembrie 2014*

„Acțiune în anulare — Înregistrarea unei indicații geografice protejate — «Gouda Holland» — Lipsa interesului de a exercita acțiunea — Lipsa afectării directe — Inadmisibilitate”

În cauza T-113/11,

Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV, cu sediul în Berlin (Germania), reprezentată de M. Loschelder și de V. Schoene, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată inițial de G. von Rintelen și de M. Vollkommer și ulterior de G. von Rintelen și de F. Jimeno Fernández, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de C. Wissels, de J. Langer, de M. Noort, de B. Koopman și de M. Bulterman, în calitate de agenți,

și de

Nederlandse Zuivelorganisatie, cu sediul în Zoetermeer (Țările de Jos), reprezentată de P. van Ginneken, de F. Gerritzen și de C. van Veen, avocați,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 1122/2010 al Comisiei din 2 decembrie 2010 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Gouda Holland (IGP)] (JO L 317, p. 22),

TRIBUNALUL (Camera a șasea),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, F. Dehousse (raportor) și A. M. Collins, judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

dă prezenta

* Limba de procedură: germana.

Ordonanță

Istoricul cauzei

1 Comisia Comunităților Europene a publicat la 6 martie 2008 o cerere de înregistrare în sensul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (fișă rezumat în JO C 61, p. 15). Această cerere de înregistrare, formulată de Nederlandse Zuivelorganisatie (denumită în continuare „NZO”) și depusă la Comisie de Regatul Țărilor de Jos, privea înregistrarea indicației geografice protejate (denumită în continuare „IGP”) „gouda holland”.

2 La 26 iunie 2008, reclamanta, Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV, a depus la autoritățile germane o declarație de opoziție la înregistrarea IGP în cauză, conform articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului din 20 martie 2006 privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare (JO L 93, p. 12, Ediție specială, 03/vol. 71, p. 114).

3 În cadrul acestei declarații de opoziție, reclamanta se prezenta ca fiind o grupare profesională de fabricanți și de distribuitori de gouda, ale cărei întreprinderi membre au comercializat în anul 2007 169 550 de tone de gouda (116 664 de tone provenind din propria producție). În susținerea declarației de opoziție se indica printre altele că înregistrarea denumirii „gouda holland”, în lipsa unei precizări exprese, ar compromite utilizarea numelui generic „gouda”.

4 La 18 iulie 2008, Republica Federală Germania a depus la Comisie o declarație de opoziție la înregistrarea IGP în cauză. Declarația de opoziție a reclamantei din 26 iunie 2008 (punctul 2 de mai sus) era anexată la declarația de opoziție a Republicii Federale Germania.

5 La 4 noiembrie 2008, Comisia a transmis Regatului Țărilor de Jos că consideră admisibilă opoziția depusă de Republica Federală Germania. Totodată, Comisia a invitat Regatul Țărilor de Jos și Republica Federală Germania să efectueze consultările corespunzătoare în vederea găsirii unui acord, în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul nr. 510/2006.

6 La 29 mai 2009, Regatul Țărilor de Jos a indicat Comisiei că nu a putut ajunge la un acord, printre altele, cu Republica Federală Germania.

7 La 2 decembrie 2010, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 1122/2010 de înregistrare a unei denumiri în Registrul denumirilor de origine protejate și al indicațiilor geografice protejate [Gouda Holland (IGP)] (JO L 317, p. 22, denumit în continuare „regulamentul atacat”). Caietul de sarcini al IGP în cauză prevede printre altele că brânza „gouda holland” este produsă în Țările de Jos din lapte de vacă obținut de la fermele olandeze producătoare de lactate (punctul 4.2 din caietul de sarcini).

Procedura și concluziile părților

8 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 23 februarie 2011, reclamanta a introdus prezenta acțiune.

9 Prin decizia din 19 aprilie 2011, prezenta cauză a fost atribuită Camerei întâi a Tribunalului.

10 Prin Ordonanțele președintelui Camerei întâi a Tribunalului din 8 noiembrie 2011, s-a admis intervenția Regatului Țărilor de Jos și a NZO în susținerea concluziilor Comisiei.

11 Prin decizia din 31 ianuarie 2013, cauza a fost atribuită unui nou judecător raportor.

12 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a șasea, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.

13 La 15 noiembrie 2013, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, Tribunalul a invitat părțile să răspundă la un anumit număr de întrebări. În special, părțile au fost chestionate cu privire la condiția admisibilității acțiunii referitoare la interesul reclamantei de a exercita acțiunea. Părțile au dat curs respectivei solicitări în termenele stabilite.

14 Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea regulamentului atacat;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

15 Comisia, Regatul Țărilor de Jos și NZO solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunii;

— obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

16 Potrivit articolului 113 din Regulamentul de procedură al Tribunalului, Tribunalul poate oricând să se pronunțe, din oficiu, după ascultarea părților, asupra cauzelor de inadmisibilitate pentru motive de ordine publică. Decizia este luată în condițiile prevăzute la articolul 114 alineatele (3) și (4) din același regulament.

17 Tribunalul consideră că, în speță, înscrisurile de la dosar sunt suficient de lămuritoare și decide să se pronunțe fără continuarea procedurii.

18 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate că, întrucât reclamanta este o asociație, aceasta nu poate, în principiu, să introducă o acțiune în anulare decât dacă poate invoca anumite circumstanțe particulare, în special de ordin procedural, sau dacă membrii pe care îi reprezintă sau anumiți dintre ei ar fi fost în situația să introducă o acțiune admisibilă (a se vedea în acest sens Hotărârea Tribunalului din 12 decembrie 1996, AIUFFASS și AKT/Comisia, T-380/94, Rec., p. II-2169, punctul 50, Ordonanța Tribunalului din 29 aprilie 1999, Unione provinciale degli agricoltori di Firenze și alții/Comisia, T-78/98, Rec., p. II-1377, punctul 36, și Ordonanța Tribunalului din 14 februarie 2012, Federcoopesca și alții/Comisia, T-366/08, punctul 34).

19 Comisia, Regatul Țărilor de Jos și NZO consideră că acțiunea este inadmisibilă din cauza lipsei interesului reclamantei sau al membrilor săi de a exercita acțiunea ori a lipsei calității lor de a exercita acțiunea.

20 Reclamanta susține că acțiunea este admisibilă. În primul rând, aceasta arată că, în lipsa unei precizări clare în această privință în regulamentul atacat, protecția conferită IGP în cauză ar avea ca obiect cele două elemente care constituie denumirea protejată, inclusiv termenul „gouda”. Activitățile comerciale ale membrilor reclamantei ar fi, în consecință, compromise. În al doilea rând, regulamentul atacat ar determina un risc ca anumite ambalaje care cuprind termenul „gouda”, utilizate cu ilustrații care fac aluzie la Regatul Țărilor de Jos, să poată fi considerate contrare Regulamentului nr. 510/2006. În al treilea rând, reclamanta evidențiază faptul că întreprinderile care operează în sectorul lactatelor nu mai pot vinde lapte produs în Germania în vederea fabricării de gouda holland. Aceasta ar reprezenta un obstacol în calea activităților economice ale membrilor reclamantei. În al patrulea rând, reclamanta invocă un interes propriu întemeiat pe faptul că, în speță, Comisia i-ar fi respins opoziția. În al cincilea

rând, în cadrul răspunsului său la măsurile de organizare a procedurii, reclamanta susține că are un interes de a exercita acțiunea în măsura în care regulamentul atacat îi expune pe membrii săi riscului de a fi urmăriți pentru utilizarea termenului „gouda”, iar producătorii care au dreptul de a utiliza eticheta de calitate referitoare la IGP în cauză au un avantaj concurențial în raport cu membrii săi.

21 Potrivit unei jurisprudențe constante, admisibilitatea unei acțiuni în anulare este subordonată condiției ca persoana fizică sau juridică autoare a acțiunii să aibă un interes să obțină anularea actului atacat. Acest interes trebuie să fie născut și actual și este apreciat în ziua în care este formulată acțiunea (Hotărârea Tribunalului din 14 aprilie 2005, Sniace/Comisia, T-141/03, Rec., p. II-1197, punctul 25, și Hotărârea Tribunalului din 20 septembrie 2007, Salvat père & fils și alții/Comisia, T-136/05, Rep., p. II-4063, punctul 34).

22 Un astfel de interes presupune ca anularea acestui act să fie susceptibilă, prin ea însăși, să aibă consecințe juridice sau, potrivit unei alte formule, ca acțiunea să fie susceptibilă, prin rezultatul său, să aducă un beneficiu părții care a formulat-o (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 28 septembrie 2004, MCI/Comisia, T-310/00, Rec., p. II-3253, punctul 44 și jurisprudența citată).

23 În plus, revine reclamantului sarcina de a face dovada interesului său de a exercita acțiunea (Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 31 iulie 1989, S./Comisia, 206/89 R, Rec., p. 2841, punctul 8, Ordonanța Tribunalului din 30 aprilie 2003, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke/Comisia, T-167/01, Rec., p. II-1873, punctul 58, și Ordonanța Tribunalului din 15 mai 2013, Post Invest Europe/Comisia, T-413/12, punctul 23).

24 În plus, trebuie amintit că condiția pusă la articolul 263 al patrulea paragraf TFUE, potrivit căreia o persoană fizică sau juridică trebuie să fie vizată în mod direct de decizia care face obiectul acțiunii, impune printre altele ca măsura contestată să producă în mod direct efecte asupra situației juridice a particularului.

25 În primul rând, în ceea ce privește împrejurarea invocată de reclamantă potrivit căreia activitățile membrilor săi ar fi compromise în măsura în care termenul „gouda” nu ar mai putea fi utilizat în mod liber, este necesar să se arate că articolul 1 din regulamentul atacat prevede:

„Se înregistrează denumirea care figurează în anexa I la prezentul regulament.

Fără a aduce atingere primului paragraf, denumirea «Gouda» poate fi utilizată în continuare pe teritoriul Uniunii, cu condiția respectării principiilor și normelor aplicabile în ordinea juridică a acesteia.”

26 Considerentul (8) al regulamentului atacat precizează că, „[î]n temeiul articolului 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul […] nr. 510/2006, termenul «Gouda» poate fi utilizat în continuare, cu condiția respectării principiilor și normelor aplicabile în ordinea juridică a Uniunii”.

27 Articolul 13 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 510/2006, la care face trimitere considerentul (8) al regulamentului atacat, prevede că, „[î]n cazul în care o denumire înregistrată include numele considerat generic al unui produs agricol sau alimentar, utilizarea acestui nume generic pe produsele agricole sau alimentare corespunzătoare nu se consideră a fi contrară primului paragraf literele (a) sau (b)”.

28 În sfârșit, punctul 4.8 din fișa-rezumat a caietului de sarcini al IGP în cauză, preluată în anexa la regulamentul atacat, arată că prin utilizarea, printre altele, a denumirii „gouda holland”, consumatorilor li se va transmite mesajul că gouda Holland este un produs diferit de „toate celelalte brânzeturi Gouda”.

29 Din cele ce precedă rezultă că regulamentul atacat prevede în mod clar că denumirea „gouda” poate fi utilizată în continuare, în special pentru comercializarea de brânzeturi, sub rezerva respectării principiilor și normelor aplicabile în ordinea juridică a Uniunii Europene.

30 În consecință, o eventuală anulare a regulamentului atacat nu ar aduce niciun beneficiu membrilor reclamantei în această privință (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește o altă IGP, Ordonanța Unione provinciale degli agricoltori di Firenze și alții/Comisia, punctul 18 de mai sus, punctul 33). Aceștia vor putea utiliza în continuare denumirea „gouda” și vor trebui, în orice situație, să respecte în continuare principiile și normele aplicabile în ordinea juridică a Uniunii.

31 În plus, din moment ce regulamentul atacat prevede că termenul „gouda” poate fi utilizat în continuare pentru comercializarea de brânzeturi, regulamentul menționat nu afectează în mod direct situația juridică a membrilor reclamantei (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește o altă IGP, Hotărârea Curții din 2 iulie 2009, Bavaria și Bavaria Italia, C-343/07, Rep., p. I-5491, punctele 41-45).

32 În ceea ce privește împrejurarea invocată de reclamantă, ca răspuns la măsurile de organizare a procedurii, că regulamentul atacat i-ar expune pe membrii săi la riscul de a fi urmăriți în justiție pentru utilizarea termenului „gouda”, este necesar să se amintească faptul că reclamanții nu pot invoca situații viitoare și incerte pentru a-și justifica interesul de a cere anularea actului atacat (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 18 martie 2010, Forum 187/Comisia, T-189/08, Rep., p. II-1039, punctul 84 și jurisprudența citată).

33 În acest cadru, interesul de a exercita acțiunea se poate deduce din existența unui risc confirmat că situația juridică a reclamantului va fi afectată de formularea unor acțiuni în justiție sau din împrejurarea că riscul formulării unor acțiuni în justiție este născut și actual la data formulării acțiunii în fața instanței Uniunii (a se vedea Hotărârea Tribunalului din 22 octombrie 2008, TV 2/Danmark și alții/Comisia, T-309/04, T-317/04, T-329/04 și T-336/04, Rep., p. II-2935, punctul 79 și jurisprudența citată).

34 În speță, este suficient să se arate că reclamanta emite, în această privință, simple afirmații și fără a aduce vreun element de probă că riscul invocat ar fi confirmat sau născut și actual la data formulării acțiunii. În consecință, acest argument trebuie respins.

35 În al doilea rând, în ceea ce privește împrejurarea că regulamentul atacat ar determina un risc ca anumite ambalaje care cuprind termenul „gouda”, utilizate cu ilustrații care fac aluzie la Regatul Țărilor de Jos, să poată fi considerate contrare Regulamentului nr. 510/2006, reclamanta emite și în această privință simple afirmații care nu pot demonstra că riscul susținut ar fi confirmat sau născut și actual la data formulării acțiunii.

36 În plus, dreptul Uniunii nu permite ca etichetarea unui produs alimentar să poată fi de natură să inducă în eroare consumatorul printre altele cu privire la originea sau proveniența acestui produs [a se vedea în această privință principiul general prevăzut la articolul 16 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare (JO L 31, p. 1, Ediție specială, 15/vol. 8, p. 68); a se vedea de asemenea, în mod mai specific, articolul 2 alineatul (1) litera (a) punctul (i) din Directiva 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 martie 2000 de apropiere a legislațiilor statelor membre privind etichetarea și prezentarea produselor alimentare, precum și publicitatea acestora (JO L 109, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 6, p. 9)].

37 Reclamanta a recunoscut de altfel, în răspunsul său la măsurile de organizare a procedurii, că dispozițiile prevăzute la punctul 36 de mai sus ar urmări să „împiedice inducerea în eroare a consumatorului printre altele din cauza utilizării termenului «Gouda» cu referințe la [Țările de Jos]”

38 Rezultă că anularea regulamentului atacat nu ar aduce în această privință niciun beneficiu membrilor reclamantei, în sensul că o astfel de anulare nu ar înlătura obligația care există în temeiul dreptului Uniunii de a nu induce în eroare consumatorul cu privire la originea sau proveniența produselor alimentare (a se vedea în acest sens, în ceea ce privește o obligație juridică preexistentă, Ordonanța Tribunalului din 3 iulie 2007, Commune de Champagne și alții/Consiliul și Comisia, T-212/02, Rep., p. II-2017, punctul 132).

39 În al treilea rând, în ceea ce privește argumentul invocat potrivit căruia activitățile economice ale membrilor reclamantei ar fi împiedicate în măsura în care întreprinderile care operează în sectorul lactatelor nu mai pot vinde lapte produs în Germania în vederea fabricării de gouda holland, acesta se bazează pe simple afirmații nesusținute. În special, chestionată în această privință în cadrul măsurilor de organizare a procedurii, reclamanta a recunoscut în esență că, deși membrii săi vânduseră efectiv lapte către Țările de Jos, nu era posibil să se determine cu precizie cum a fost utilizat. Argumentul susținut în această privință lipsește, așadar, în fapt.

40 În ceea ce privește cererea reclamantei, conținută în răspunsul său la măsurile de organizare a procedurii, potrivit căreia Comisia și intervenientele ar trebui obligate să facă dovada că laptele german vândut către Țările de Jos nu a fost utilizat pentru a fabrica gouda, aceasta trebuie respinsă în măsura în care revine reclamantei înseși să facă dovada interesului său de a exercita acțiunea.

41 În orice caz, în temeiul articolului 2 din statutul reclamantei, aceasta are ca obiect, în interesul întreprinderilor membre de prelucrare a laptelui și de produse lactate, să exercite și să susțină litigii și acțiuni necontencioase privind în special opoziția la înregistrarea de denumiri de origine în temeiul normelor Uniunii. Punctul 3 din regulamentul de ordine internă al reclamantei, care a fost adoptat ca urmare a statutului menționat, precizează că reclamanta „nu intervine decât dacă membrii săi introduc cereri de înregistrare sau de respingere/refuz al înregistrării”. Or, în speță, este cert că membrii reclamantei care au introdus cereri de respingere sau de refuz al înregistrării prin intermediul său sunt producători sau distribuitori de gouda, astfel cum rezultă din declarația de opoziție depusă la autoritățile germane și din prezentarea făcută de reclamantă cu privire la acțiunea sa la Tribunal. Producătorii de lapte, eventual membri ai reclamantei, nu s-au opus, pe acest temei, înregistrării IGP în cauză. Rezultă că reclamanta nu poate, în orice caz, să intervină la Tribunal pentru a reprezenta interesele anumitor membri ai săi care nu au introdus cereri de respingere sau de refuz al înregistrării IGP în cauză.

42 În al patrulea rând, în ceea ce privește argumentul susținut de reclamantă potrivit căruia ar avea un interes propriu din cauza respingerii opoziției sale de către Comisie, acesta se bazează pe o premisă eronată. În special, reiese cu claritate din piesele depuse la dosar că numai în privința Republicii Federale Germania – iar nu a reclamantei – Comisia a recunoscut că a depus o opoziție admisibilă [considerentul (2) al regulamentului atacat]. Reclamanta nu a repus în discuție această concluzie în cadrul acțiunii. Pe de altă parte, numai Republica Federală Germania – iar nu reclamanta – a fost invitată de Comisie să efectueze consultări corespunzătoare în vederea găsirii unui acord, în sensul articolului 7 alineatul (5) din Regulamentul nr. 510/2006. Prin urmare, reclamanta nu a fost recunoscută de Comisie ca „parte interesată”, în sensul articolului menționat. Reclamanta nu a repus în discuție această concluzie în cadrul acțiunii. Ținând seama de aceste elemente, reclamanta nu se poate prevala de faptul că, în speță, Comisia ar fi respins opoziția sa. În rest, este necesar să se arate că articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 510/2006 prevede că persoanele fizice sau juridice legitim interesate, stabilite sau care au reședința într-un stat membru, pot să facă opoziție cu privire la înregistrarea propusă printr-o declarație întemeiată corespunzător, adresată statului membru respectiv într-un termen care să permită o opoziție în conformitate cu alineatul (1) al articolului menționat. La rândul său, articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul nr. 510/2006 prevede printre altele că „orice stat membru” poate să facă opoziție cu privire la înregistrarea propusă prin depunerea la Comisie a unei declarații motivate corespunzător. Rezultă că, contrar celor susținute de reclamantă, în esență, în înscrisurile sale, persoanele fizice sau juridice care au un interes legitim și

care au sediul sau reședința într-un stat membru nu au posibilitatea de a depune direct o opoziție la Comisie (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 11 septembrie 2007, Honig-Verband/Comisia, T-35/06, Rep., p. II-2865, punctul 51).

43 În al cincilea rând, în ceea ce privește faptul, invocat de reclamantă în răspunsul său la măsurile de organizare a procedurii, că producătorii care au dreptul de a utiliza eticheta de calitate referitoare la IGP în cauză au un avantaj concurențial în raport cu membrii săi, acesta rezultă și în acest caz dintr-o simplă afirmație fără a fi deloc susținut. În special, reclamanta nu a furnizat niciun element care ar permite să se considere că produsele membrilor săi se află efectiv în concurență cu produsele care pot dispune de IGP în cauză sau că produsele pe care reclamanta le consideră concurente ar beneficia în mod necesar, prin aplicarea etichetei respective, de un avantaj concurențial.

44 Pe de altă parte, din Regulamentul nr. 510/2006 nu se poate deduce că acesta avea ca obiect să acorde un avantaj concurențial producătorilor care pot dispune de o IGP. În particular, Regulamentul nr. 510/2006, între alte obiective, îl avea pe acela de a institui o „concurență egală” între producătorii de produse care poartă indicațiile de origine [considerentul (6) al regulamentului menționat]. În consecință și în lipsa unor elemente mai detaliate, argumentul invocat de reclamantă trebuie respins.

45 În plus, este necesar să se arate că regulamentul atacat nu vizează suprimarea unui drept pe care l-ar avea membrii reclamantei, ci acordarea unui nou drept tuturor operatorilor, inclusiv membrii reclamantei dacă doresc, ale căror produse respectă caietul de sarcini prevăzute de regulamentul menționat. În consecință, împrejurarea invocată de reclamantă este una pur faptică din care nu se poate deduce existența vreunui efect defavorabil al regulamentului atacat asupra situației juridice a membrilor săi (a se vedea în acest sens Ordonanța Tribunalului din 15 octombrie 2013, Andechser Molkerei Scheitz/Comisia, T-13/12, atacată cu recurs, punctele 38 și 39).

46 În plus, împrejurarea invocată de reclamantă nu este de natură, cu excepția unor circumstanțe specifice, să demonstreze că condiția privind afectarea directă a respectivilor membri ar fi îndeplinită (a se vedea în acest sens Hotărârea Curții din 10 decembrie 1969, Eridania și alții/Comisia, 10/68 și 18/68, Rec., p. 459, punctul 7, Ordonanța Tribunalului din 18 februarie 1998, Comité d'entreprise de la Société française de production și alții/Comisia, T-189/97, Rec., p. II-335, punctul 48, și Ordonanța Tribunalului din 21 septembrie 2011, Etimine și Etiproducts/ECHA, T-343/10, Rec., p. II-6611, punctul 41). În consecință și în lipsa unei circumstanțe specifice invocate de reclamantă, argumentul în cauză nu permite să se considere că membrii reclamantei ar fi vizați în mod direct de regulamentul atacat.

47 Având în vedere toate aceste elemente, acțiunea trebuie respinsă ca fiind inadmisibilă.

Cu privire la cheltuielile de judecată

48 În conformitate cu articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de Comisie, conform concluziilor acesteia din urmă.

49 Regatul Țărilor de Jos suportă propriile cheltuieli de judecată, conform articolului 87 alineatul (4) primul paragraf din Regulamentul de procedură. În temeiul articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, NZO suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea)

dispune:

1) **Respinge acțiunea ca inadmisibilă.**

2) **Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.**

3) **Regatul Țărilor de Jos și Nederlandse Zuivelorganisatie suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Luxemburg, 3 septembrie 2014.

Grefier
E. Coulon

Președinte
S. Frimodt Nielsen